

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnara a soudkyň JUDr. Hany Douskové a JUDr. Dany Slavíkové v právní věci

žalobkyně: **Generali Česká pojišťovna a. s.** (dříve Česká pojišťovna a. s.)
IČ 45272956, sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Němcem, LL. M.
sídlím Jáchymova 2/26, 110 00 Praha 1

za účasti: **Bc. Iva D. (dříve B.),** narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená advokátem Mgr. Janem Dáňou
sídlím Václavské nám. 837/11, 110 00 Praha 1

o nahrazení rozhodnutí Finančního arbitra, k odvolání Bc. Ivy D. (shora)
proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. 2. 2020, č. j. 27 C 214, 249/2019-36

takto:

- I. **Rozsudek** Obvodního soudu pro Prahu 1 č. j. 27 C 214, 249/2019-36 ze dne 4. 2. 2019 **se zrušuje a řízení se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně ve výroku I. nahradil nálezu Finančního arbitra č. j. FA/SR/ZP/554/2017-12 ze dne 29. 8. 2018 a rozhodnutí o námitkách č. j. FA/SR/ZP/554/2017-37 ze dne 19. 9. 2019, a to následovně: a) Výrok II. nálezu se nahrazuje tak, že návrh „žalovaného“ ze dne 19. 5. 2017 na určení neplatnosti smlouvy se zamítá. b) Výrok III. nálezu se nahrazuje tak, že návrh „žalovaného“ ze dne 19. 5. 2017 na vydání bezdůvodného obohacení z Pojistné smlouvy se zamítá. Výrok V. nálezu se nahrazuje tak, že sankce podle § 17a zákona o finančním arbitrovi ve výši 15 000 Kč se žalobkyni neukládá a žalobkyně nebyla povinna ji zaplatit. Česká republika je povinna zaplatit žalobkyni částku 15 000 Kč, která jí byla vyplacena žalobkyni na základě dotčeného nálezu Finančního arbitra ze dne 29. 8. 2018 (shora) ve znění rozhodnutí o námitkách ze dne 19. 9. 2019 (shora), a to s příslušenstvím, do 3 dnů od právní moci rozsudku. Ve výroku II. soud I. stupně rozhodl, že „žalovaný“ je povinen zaplatit žalobkyni částku 3 284,83 Kč, která mu byla vyplacena žalobkyni na základě dotčeného rozhodnutí o námitkách ze dne 19. 9. 2019 (shora), a to s příslušenstvím, do 3 dnů od právní moci rozsudku. Výrokem IV. zamítl žalobu s požadavkem, že se dotčený nálezu Finančního arbitra (shora) ve znění rozhodnutí o námitkách (shora) v rozsahu výroků I. až IV. nahrazuje takto:
 - i. Určuje se, že označená pojistná smlouva, kterou uzavřeli účastníci (shora) dne 30. 8. 2011, je od počátku neplatná.
 - ii. Pojišťovna je povinna zaplatit Ivě D. částku ve výši pojistného uhrazeného ke dni vydání nálezu po odečtení částky 38 585,93 Kč včetně příslušenství.Ve výroku III. rozhodl, že „žalovaný“ je povinen zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 15 342 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Roberta Němce, LL. M.

2. Takto soud I. stupně rozhodl v řízení dle části páté o. s. ř. o žalobách podaných pojišťovnou a Bc. Ivou D. Žalobci požadovali, aby soud znovu projednal a rozhodl věc dříve projednanou a rozhodnutou správním orgánem-Finančním arbitrem.
3. Finanční arbitr výrokem I. nálezu (shora) zastavil řízení o vydání bezdůvodného obohacení z pojistné smlouvy, kterou účastníci (shora) uzavřeli dne 30. 8. 2011, ve výroku II. určil, že pojistná smlouva ze dne 30. 8. 2011 je od počátku neplatná, ve výroku III. rozhodl, že pojišťovna je povinna zaplatit Bc. Ivě B. (nyní D.) částku 11 127 Kč s příslušenstvím do 3 dnů od právní moci nálezu, výrokem IV. zamítl návrh Bc. Ivy B. (nyní D.) ve zbývajících částech a ve výroku V. rozhodl, že pojišťovna je povinna zaplatit sankci podle § 17a zákona o finančním arbitrovi ve výši 15 000 Kč do 15 dnů od právní moci nálezu. O podaných námitkách rozhodl dne 19. 9. 2019 tak, že námitky podané Bc. Ivou D. se zamítají (výrok A.), a tak, že námitkám podaným pojišťovnou se částečně vyhovuje (výrok B.) a dotčený nálezu se mění a po změně zní:
I. Řízení o vydání bezdůvodného obohacení z pojistné smlouvy ze dne 30. 8. 2011 se zastavuje.
II. Určuje se, že pojistná smlouva ze dne 30. 8. 2011 je od počátku neplatná.
III. Pojišťovna je povinna zaplatit Bc. Ivě D. částku 2 027 Kč s příslušenstvím do 3 dnů od právní moci nálezu.
IV. Návrh Bc. Ivy D. se ve zbývajících částech zamítá
V. Pojišťovna je povinna zaplatit sankci podle § 17a zákona o finančním arbitrovi ve výši 15 000 Kč na označený účet Finančního arbitra do 15 dnů od právní moci nálezu.
4. Finanční arbitr zjistil, že sjednané pojištění trvá, Bc. Iva D. je povinna platit pojistné, a že je neplatné ujednání účastníků v pojistné smlouvě v části životního pojištění pro neurčitost. Dovodil, že je třeba postavit najisto práva a povinnosti stran vyplývající z pojistné smlouvy, a proto určil neplatnost smlouvy. Po připuštění námitek promlčení, které vzájemně vznesly obě strany pojistné smlouvy, a po provedeném zúčtování vzájemných plnění z neplatné pojistné smlouvy Finanční arbitr zjistil, že pojišťovna je povinna zaplatit Bc. Ivě D. z titulu neplatné pojistné smlouvy částku 11 127 Kč s příslušenstvím, a ve zbývajících částech jí uplatněný nárok zamítl.
5. Na základě námitek podaných oběma smluvními stranami Finanční arbitr rozhodl, jak shora uvedeno. Dospěl k závěru, že výrokem I. nálezu bylo řízení správně zastaveno v té části, která se týkala pojištění pro případ nemoci a úrazového pojištění dospělých, protože o takovém nároku finanční arbitr nerozhoduje, a že pojistná smlouva je neplatná jako celek pro neurčitost, pokud jde o ujednání o strhávání rizikového pojistného a počátečních, správních nákladů. Na základě důvodně vznesených námitek promlčení Finanční zúčtoval nepromlčené pojistné ve výši 10 400 Kč s pojišťovnou vyplacenými mimořádnými výběry v celkové výši 8 373 Kč a rozhodl, že pojišťovna je povinna z titulu neplatné pojistné smlouvy vydat Bc. Ivě D. částku 2 027 Kč, s tím, že jinak je uplatněný nárok promlčen.
6. Smluvní strany s rozhodnutím Finančního arbitra nesouhlasily, a podaly žaloby podle části páté o. s. ř. Pojišťovna trvala na tom, že pojistná smlouva je platná, že údajný nárok uplatněný Bc. Ivou D. je promlčen a pojišťovně byla nedůvodně uložena sankce podle zákona o finančním arbitrovi. Bc. Iva D. trvala na tom, že pojistná smlouva je neplatná jako celek pro neurčitost (nebyla řádně sjednána nákladová a poplatková struktura pojištění a rizikové pojistné). Namítala, že Finanční arbitr měl posuzovat neplatnost pojistné smlouvy ze všech hledisek a že jí uplatněný nárok není promlčen, tj. Finanční arbitr pochybil, když pojišťovně neuložil povinnost, aby Bc. Ivě D. uhradila částku 38 585,93 Kč s příslušenstvím.
7. Soud I. stupně spojil řízení vyvolaná žalobami obou stran ke společnému projednání. Po provedeném řízení dospěl k závěru, že pojistná smlouva je platná (byla uzavřena v souladu se zákonem), že námitka promlčení vznesená pojišťovnou nebyla v rozporu s dobrými mravy

a že právo Bc. Ivy D. na dovolání se neplatnosti pojistné smlouvy a práv na vydání bezdůvodného obohacení je promlčeno. Proto ve výroku III. napadeného rozsudku žalobu podanou Bc. Ivou D. zamítl. Protože podle názoru soudu I. stupně je žaloba podaná pojišťovnou po právu, rozhodl, jak ve výroku I. a II. napadeného rozsudku uvedeno. Výrok IV. o náhradě nákladů řízení zdůvodnil ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., s tím, že v řízení byla úspěšná pojišťovna, a proto má právo na náhradu nákladů vzniklých právním zastoupením.

8. Proti tomuto rozsudku podala odvolání Bc. Iva D. z důvodů uvedených v ust. § 205 odst. 2, písm. e), g) a c) o. s. ř. Namítala, že rozsudek trpí formálními vadami a je nepřezkoumatelný. Má za to, že soud nesprávně konstatoval promlčení jejího nároku a že závěry soudu jsou rozporné (o tom, že nárok odvolatelky je promlčen a o tom, že smlouva je platná). Soud rovněž nesprávně posoudil pojistnou smlouvu jako platnou a stanovisko soudu I. stupně je v rozporu s judikaturou Městského soudu v Praze i se současnou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu ČR. Bc. Iva D. trvala na tom, že pojistná smlouva je neplatná z důvodu nesjednání rozsahu pojistného plnění, což je nezbytná součást smlouvy. Uvedla také, že soud měl rozhodnout o sankci, která byla správním rozhodnutím uložena pojišťovně (dle názoru odvolatelky důvodně). Navrhovala, aby byl napadený rozsudek zrušen nebo změněn tak, že se vyhovuje jí podané žalobě.
9. Pojišťovna ve vyjádření k odvolání Bc. Ivy D. navrhovala, aby byl napadený rozsudek jako správný potvrzen, a požadovala náhradu nákladů řízení. Zdůraznila, že nárok odvolatelky je promlčen a že soud se měl zabývat otázkou promlčení před posouzením samotného nároku. Trvala na tom, že pojistná smlouva byla sjednána platně.
10. Bc. Iva D. ve vyjádření ke stanovisku pojišťovny setrvala na svých odvolacích výhradách.
11. V podání ze dne 3. 7. 2020 zástupce pojišťovny požádal o odročení nařízeného jednání odvolacího soudu na den 9. 7. 2020 a sdělil, že pojišťovna bere jí podanou žalobu zpět v celém rozsahu a žádá, aby bylo řízení zastaveno ve smyslu ust. § 96 odst. 2 o. s. ř. Zároveň zástupce pojišťovny sdělil, že jedná s právním zástupcem Bc. Ivy D. o zaplacení žalované částky (č. l. 108 až 110). Dne 9. 7. 2020 pojišťovna sdělila, že částku požadovanou Bc. Ivou D. uhradila. K podání byl připojen doklad o provedené platbě. Dne 14. 7. 2020 právní zástupce Bc. Ivy D. sdělil, že Bc. Iva D. bere žalobu v plném rozsahu zpět, protože pojišťovna uhradila celou jistinu včetně příslušenství v podobě úroků z prodlení a náhrady nákladů právního zastoupení (č. l. 117 a 118).
12. Podle § 222a odst. 1 o. s. ř. vezme-li žalobce (navrhovatel) za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné. Podle odstavce 2 jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení.
13. V tomto případě bylo řízení dle části páté o. s. ř. vyvoláno žalobami podanými Bc. Ivou D. a Českou pojišťovnou a. s. (nyní Generali Česká pojišťovna a. s.), v nichž bylo požadováno, aby soud rozsudkem nahradil rozhodnutí Finančního arbitra, se kterým žalobci nesouhlasili. Soud obě věci projednal společně a po provedeném řízení rozhodl rozsudkem č. j. 27 C 214, 249/2019-36. Proti rozsudku podala odvolání žalobkyně Bc. Iva D. Dříve, než odvolací soud o odvolání Bc. Ivy D. rozhodl, vzali oba žalobci (Bc. Iva D. i pojišťovna) jimi podané žaloby zcela zpět. Bc. Iva D. vzala žalobu zpět poté, kdy pojišťovna zcela uhradila požadovanou finanční částku včetně příslušenství a náhrady nákladů za právní zastoupení. Protože ke zpětvzetí žaloby

došlo za odvolacího řízení, je namístě, aby o zpětvzetí žaloby rozhodl odvolací soud ve smyslu ust. § 222a (§ 245 o. s. ř.). Přitom z postojů obou žalobců nepochybně vyplývá, že se zpětvzetím žaloby podané druhou stranou sporu souhlasí.

14. Se zřetelem ke zjištění, že oba žalobci vzali za odvolacího řízení jimi podané žaloby zpět v plném rozsahu, a že každý z nich souhlasil se zpětvzetím žaloby druhou stranou, odvolací soud rozsudek soudu I. stupně zrušil a řízení zastavil.
15. Protože řízení bylo zastaveno pro zpětvzetí podaných žalob a žádný z účastníků náhradu nákladů řízení nepožadoval (pojišťovna uhradila Bc. Ivě D. i veškeré náklady vzniklé právním zastoupením), nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 146 odst. 1, písm. b/, § 245 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze za podmínek § 237 o. s. ř. podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do 2 měsíců od doručení písemného vyhotovení usnesení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen odvolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 20. července 2020

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu